

DUEN

Dec. 2017 - 129 årg.

broderkredsen

MEDLEMSBLAD FOR BRODERKREDSSEN

DUEN

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet, udgives 10 gange årligt. ca den 15. i måneden. (ikke jan og juli)

Redaktør:

Lisbeth Hansen lh@svesoef.dk

Layout:

Søren Mejlvang
sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion iøvrigt:

John Aaen

Tidsfrist for indlæg:

Den 20. i måneden inden

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Fra google (med tilladelse)

Kasser Broderkredsen:

Søren Pedersen Tlf.: 62210484
inspector@svesoef.dk

Kontingent:

Kontingent pris kr. 325,-

Duen - ikke medl. Kr. 200,-

Konto nr. 7737 - 1303379

Prisliste depotvarer:

Emblemer kr. 35,-

Bord-dueflag kr. 95,-

Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:

John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 35135114
mail: john.aaen@strandby.dk

Fra redaktionen
ønskes i en rigtig
glædelig jul og et
velsignet nytår

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over fremtiden

December

27. - 70 år

Salun Bech, Heygavegur 32, 950 Porkeri

Januar

08. - 85 år

Kaj Thomsen, Hegnsvej 1, 9970 Strandby

27. - 85 år

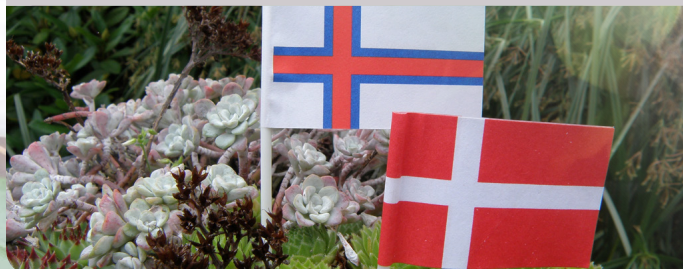
Simon K.Eriksen, Hebovænget 5, 7080 Børkop

28. - 75 år

Arne Thomsen, Vandværksvej 16, 9970 Strandby

30. - 75 år

Frede B. Andersen, Stendyssen 9, 9440 Åbybro

Broderkredsens bestyrelse:

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 35135114

Leif Møllergaard Rasmussen, Bellisvej 6, 9970 Strandby, Tlf.: 20293738

Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727

Ole Petersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 25332866

Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267

Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485

Hvorfor holder vi jul?

Når tilfældige mennesker bliver spurgt om, hvorfor vi holder jul, er der mange forskellige bud på, hvorfor vi holder jul. Det er velkomne fridage, en masse gaver, det er faktisk ganske få, der ved, at Jesus blev født julenat i Betlehem. Der er ikke mange, der kan se, hvor stor betydning det har for os mennesker, at Jesus blev født, voksede op, gik rundt og helbredte mennesker, fortalte hvorfor vi skal tro på Ham, og han endte med at blive korsfæstet, hvor han tog alverdens synd og skyld på sig. Det gælder også mig, hvis jeg tror på Ham og bekender min synd. Det er ikke til at fatte, men som vi læser i Joh. 3,16ff

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn.

Ja et fantastisk løfte for os som tror, men alvorligt for dem som ikke tror. Vi har en stor opgave, at vi er et vidnesbyrd for vore medmennesker, at de må høre Guds ord på en måde, så de vender om og kommer til tro på vores Far i himmelen,

Jesus og hans disciple drog bort til landsbyerne ved Cæsarea Filippi; og på vejen spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at jeg er?« De svarede: »Johannes Døber, og andre siger Elias, og andre igen, at du er en af profeterne.« Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« Peter svarede: »Du er Kristus.« Og han forbød dem at sige dette om ham til nogen.

Jesus spurgte sine disciple: hvem siger folket, jeg er. Der var mange bud, men ikke det rigtige, men den kære Peter svarede: Du er Kristus! Måtte vi også få visdom til at bekende, at Jesus er Kristus, som blev født Julenat i Betlehem. Måtte vi også få visdom til at bekende, hvem vi tror på, så dem vi møder må få lyst til at møde vores himmelske Far, før det er for sendt.

Glædelig jul og et velsignet nytår

Kærlig broder hilsen

John

ANDAGT

Himlen i min favn

Hvem har tændt den stjerne, som spejles i dit øje?
Hvem jog mørket bort i hyrderes blik din første nat?
Hvem har flettet kronen af strå omkring din pande?
Hvem har ledt tre vismænd til vor stald, min kære skat?

Er du én af tusind små?
Er du ham de venter på?
Du mit lille barn
En engel gav dig navn
Er du jordens skjulte skat,
Jeg beskytter denne nat?
Er det selve himlen, som jeg bærer i min favn?

Hvem har vagt den rædsel, som gør dit hjerte græder?
Hvorfor tager din hånd så hårdt et greb om moders hår?
Omkring os danser skygger. Nu er englen borte
De skønne ord, der talte, sagde langt mere, end jeg forstår

Gid at dine dage, bliver til andres glæde
Gid at du bliver mødt med kærlighed så mild og god.
Aldrig vil jeg glemme de skønne ord jeg hørte
Og hvad end os hænder, vil de give os kraft og mod

Er du én af tusind små?
Er du ham de venter på?
Du mit lille barn
En engel gav dig navn
Er du jordens skjulte skat,
Jeg beskytter denne nat?
Er det selve himlen, som jeg bærer i min favn?

Hvem har tændt den stjerne,
som spejles i dit øje?
Himmeldiamanten over staden Betlehem

*Med ønsket om en glædelig jul og et velsignet nytår
Ledelse og personale på Svendborg Søfartsskole*

Men Gud greb ind

Af Henning og Sólbjörg Símunarson

Dette er titlen på en bog, skrevet af John Munck i 1960, hvor 10 færingar hver især fortæller om, hvordan de mødte Guds kald.

Selve titlen har altid mindet mig om de store ting, som skete, da Gud greb ind i vores folk i 1930-erne, da vækkelser brød ud over landet. Hvordan mange hørte og adlød Guds kald til omvendelse og tjeneste, så at drukkenskab og anden ugudelig adfærd blev aflagt, Bibelen og opbyggelige bøger blev hentet frem, vidnesbyrd båret frem i tide og utide, kirkerne og nadverbordet flittigt brugt og missionshuse bygget, trods få penge mellem folk.

Men bogens titel minder samtidig om, hvordan Gud har grebet ind op gennem tiderne, helt fra begyndelsen, da Gud skabte vores første forældre! Siden greb han ind gennem Abraham, Moses, profeterne – de gamle fromme og profeter, som så fremad til en ny tid, hvor Gud synligt, på et bestemt sted, til en bestemt tid og på en bestemt måde, greb ind og sendte sin egen Søn som frelser, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv!

Derfor blev der jul på jord: Fordi GUD greb ind!

Gennem tiderne har mennesker, som tror på Ham, fejret dagen, hvor GUD greb ind på mange forskellige måder. Hvordan fejrer mon vore kristne søstre og brødre, som nu bliver forfulgt, julen? Det er gribende og trosopbyggende at læse om, hvordan mange af dem har oplevet, hvordan Gud, som før var helt ukendt for dem, gennem drømme, syner og vidnesbyrd fra kristne, greb ind og gav dem et helt nyt liv! Et

FRA FÆRØRENE

liv, som de vil give alt for. Også de har forskellige kår. Men ligesom det vigtigste i livet for dem handler om at blive bevaret i troen på Frelseren, som derfor er omdrejningspunktet i alt, vil julen for dem dreje sig om kernen, julens budskab. Og ikke om alt det udenom kernen, som vi desværre alle, mere og mindre er optaget af, fordi vi lever i al den overflod, vi ikke kan melde os ud af.

Vores forfulgte trossøskende beder om forbøn. Men ledere iblandt dem er citeret for at sige, at bønnen skal være, at de må blive bevaret i troen! Ikke om at de må få bedre kår. For de ønsker sig ikke vores kår, hvor vi har det så godt som kristne, at vores største fare er ligegyldighed.

Hvad kan vi stille op med det? At mange af os må kæmpe med sløvhed i troen og livet i Kristus? Der er kun en vej: At bede Gud vække os på ny! Leve Kristus nær, flittigt at læse Guds ord, være stille i bøn, søge det kristne fællesskab og vende ryggen til synden og fristelserne, som omgiver os. Bede Gud vække vidnesbyrdet i os til ord og gerning, ja, bede ham dagligt lede os i de gerninger, han har lagt til rette for os.

Det er den kamp, vi skal kæmpe!

Men hvor blev julen nu af?

Jo: GUD greb ind! Det løfte, han gav fra skabelsens dage, at han ville sende en befrier, en frelser, Messias, et barn, som skulle være kongernes konge, det løfte udfriede Gud julenat. I tidens fylde. Han greb ind og budskabet lød klart: En frelser er født jer! Og den, som tror på Ham, skal leve, om han end dør!

Hører vi til de lykkelige, som er døbt, måske som spæde, greb Gud ind i dit og mit liv allerede dengang, og han har kun et ønske: At det livsfællesskab vi dengang fik med Frelseren, må blive opvækket, bevaret og levende også denne jul, hvor budskabet lyder: Men Gud greb ind. Gud velsigne os til at trænge ind i det egentlige ved julen: Juleevangeliet!

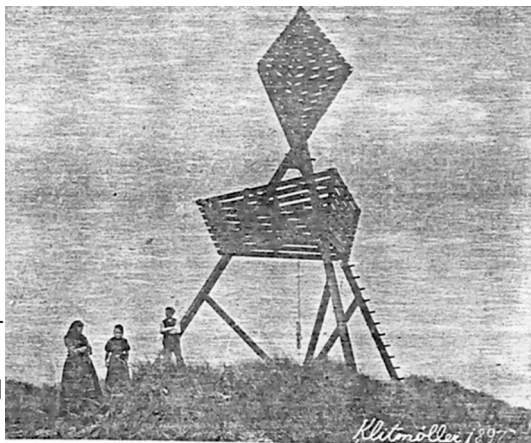
Landkending

Af Tage Grønkjær

Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet.

Hebr. 12,3

Langs med den danske vestkyst var der i gamle dage rejst sømærker, også ved Klitmøller. Mange er for længst forsvundet i havet, men ved Stenbjerg og Vigsø og også andre steder langs kysten står de stadig. De stod med en passende afstand, højt

placeret på en bakke, så de var bedst synlige for de søfarende. De var alle forskellige, der var runde, aflange, trekantede, rektangulære, firkantede, ja næsten alle forskellige udformninger. De samme udformninger eller aftryk var så afsat i søkortet over Den danske Vestkyst, og med det samme de søfarende så det bestemte sømærke i kortet, vidste han, hvor han befandt sig – genialt – og meget enkelt.

STAFETTEN

For endnu længere tid siden blev der rejst et andet mærke på en høj. Det var korset på bakken udenfor Jerusalem, og selv om korset for længst er borte lever Han, der bar det stadig. Som Han bar korset, bar Han din og min skyld og straf.

Korset på bakken er stadig symbolet på Jesu kærlighed – Jesus, der blev henrettet, er kærligheden.

Oftentimes må vi spørge os selv, hvor er vi på vej hen? Hvor fører livet mig hen? Nu er det ikke sømærket i Stenbjerg eller Vigsø, der har betydning, det havde betydning for, hvor du var ved kysten. Men for livsvejledningen betyder det noget, om du har rettet blikket på Jesus, der bar korset op på bakken udenfor Jerusalem. Han giver sikker landkending på vejen gennem livet.

Derfor, ret blikket på "Manden på Bakken" - hold jer ham for øje.

Når sidste storm så er redet af,
og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et andet hav
af glar, der funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader
og hører englens myriader,
som hilser mig velkommen hjem.

Alle gode ting får en ende – velfærdsmedarbejderen afmønstrer

Af Lisbeth Hansen

En spændende rejse begyndte i juli 2009, da jeg blev ansat på Svendborg Søfartsskole som velfærdsmedarbejder sammen med min mand, Søren, som de første i stillingen nogensinde.

Det var en lidt famlende første tid – for hvad var det egentlig, der kunne og skulle fyldes i stillingen. Men vi fandt hurtigt fodfæste, og da det blev til mit fuldtidsjob i november 2010, begyndte det for alvor at forme sig.

Det har været en spændende udfordring at være med til at grundlægge en stilling og tænke tanker om, hvordan man bedst varetager trivslen på en skole som vores.

Jeg har haft mange spændende arbejdsopgaver og udfordringer, men det bedste ved mit arbejde har helt sikkert været eleverne. Muligheden for gennem relationer med dem at gå et stykke på deres livsvej og være deres medvandrør og sparringspartner for en stund. Disse møder med så mange forskellige personligheder og menneskeskæbner har sat dybe spor i mit sind og har været med til at forme mig de sidste knap 9 år.

Men nu er det blevet tid til nye udfordringer. Derfor stopper jeg i stillingen som velfærdsmedarbejder pr. 31/12-2017. Jeg vil derfor

FARVEL

gerne benytte anledningen til at sige tak for også at have lært jer i Broderkredsen at kende. Tak fordi I har været trofaste i forbønner for skolen og for mig. Og tak for samværet til sommerstævner og årsmøder. Jeg håber meget på at se så mange af jer som muligt til sommerstævnet i 2018, hvor jeg naturligvis forventer at deltage. Søren og jeg vil fortsat være medlemmer af Broderkredsen.

I min studietid stiftede jeg bekendtskab med en dansk filosof og teolog, som nogle af jer måske kender – K.E. Løgstrup. Løgstrup blev jeg aldrig rigtig gode venner med, men han havde alligevel nogle væsentlig pointer. En af dem er blevet overskriften for mine år her på skolen, mens jeg i den seneste tid har reflekteret lidt over min ansættelse.

I hans bog Den Etske Fordring skriver han: "Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin hånd. Det kan være meget lidt, en forbigående stemning, en oplagthed, man får til at visne, eller som man vækker, en lede man uddyber eller hæver. Men det kan også være forfærdende meget, så det simpelthen står til den enkelte, om den andens liv lykkes eller ej."

Dette med at holde et stykke af et andet menneskes liv i sine hænder har været den ydmyghed, hvormed jeg har forsøgt at angribe hver ny arbejdsdag, hvert nyt elevhold, hver ny relation. Det er et kæmpe ansvar, vi får givet, når vi på den måde har med andre mennesker at gøre, og for mig er det blevet til en ekstra dimension på Guds kald til at elske sin næste.

Som med håbet om at vi alle må gå ind i det nye år – båret af vores medmennesker og selv ansvarsfuldt bære deres liv i vores hænder: 'Tak for denne gang, Guds rige velsignelse over 2018 og rigtig glædelig jul!

HVERDAGEN PÅ SKOLEN

Besøg på Marstal Navigations-skole

Besøg på Marstal Navigations-skole

Besøg på Marstal Navigations-skole

Besøg på Marstal Navigations-skole

Skibsassistenter på brand-skole

Tværfagligt projekt HF-søfart

Tværfagligt projekt HF-søfart

Skibsassistenter på brand-skole

Skibsassistenter på brand-skole

Sandra Malik på uddannelsesmesse

Brobygning – en historie fra vores Facebookside

Af velfærdsmedarbejder Lisbeth Hansen

Følger man vores Facebookside, kan man læse endnu flere spændende beretninger fra Svendborg Søfartsskole, end dem vi kan nå at bringe her i bladet. Her følger en af historierne, vi har bragt på Facebook, siden Duen sidst udkom.

Hvert efterår summer skolen af ekstra elever, det er de såkaldte brobyggere. Elever fra en masse forskellige skoler der skal prøve, hvad det vil sige at gå en ungdomsuddannelse. Således havde vi i uge 47 besøg af en hel flok fra Hjembæk Efterskole en hel uge. Aftalen kom i stand, efter inspektør Søren Pedersen havde været på tur til skolen for at fortælle om uddannelsen. Vi blev kort tid efter kontaktet – der var 9 elever, der gerne ville videre endnu mere.

Så et særligt tilrettelagt forløb blev lavet, for at eleverne fra Hjembæk Efterskole kunne få et godt indtryk af de uddannelser, vi tilbyder på Svendborg Søfartsskole.

Brobygning fylder meget i de uger, det står på, og nogle gange skal vi lige holde tunge lige i munden for at få skemaet til at gå op. Men det er rigtig meget værd, for hvert år får vi elever – både på skibsassistent uddannelsen og HF-søfart, som har været i brobygning på Svendborg Søfartsskole. Så kender I nogle unge, der står overfor uddannelsesvalg, vil vi opfordre til, at I fortæller dem om muligheden for at komme i brobygning eller praktik her på skolen. Så kan de nemlig få et rigtig godt indblik i, hvordan deres fremtid kan se ud!

VELFÆRDSMEDARBEJDEREN

VELFÆRDSMEDARBEJDEREN

Fra Facebook den 24. november 2017

I denne uge har vi haft besøg af 9 skønne brobyggere fra Hjembæk Efterskole. De har været med til undervisningen på Hf-søfart i Svendborg, som foregår både på VUC og på Søfartsskolen. Den har bl.a. stået på "almindelige" fag som dansk og matematik, men også et foredrag om arbejdssikkerhed, en tur i vandet i redningsdragter og værktødsundervisning. I går aftes stod den på hygge og spil i opholdstuen på Søfartsskolen.

"On the road again"

Sådan lyder en del af teksten i en sang, som jeg dog ikke vil dvæle mere ved, udover måske lige at oversætte det til dansk: "På vejen igen". Og det er jo det vi er - "på vejen igen" - vi er alle på vejen, vi er på vej mod det næste og det næste er jo formodentlig kun et delstykke af den livsvej vi er på - vejen til himlen.

Kære Lisbeth, du er også på vejen igen, videre i den gerning der er forudberedt for dig.

Tak fordi vi har fået lov at følges med dig, et stykke af vejen. Jeg er klar over at du ikke bare lige slipper Svendborg Søfartsskole, derfor er det også mit håb, at vi til tider ses på Skolen, til sommerstævner og årsmøder.

For ca 10 år siden blev det fra Skolen bestyrelse besluttet at ansætte en velfærdsmedarbejder. Dette var en noget amatøragtig beslutning, idet jobbet på ingen måde var hverken klarlagt eller struktureret. Stillingen blev opslået og du og Søren var friske på gerningen - det var et modigt valg af jer. Efter et par år blev det til, at det kun var dig der var ansat, idet Søren tog på vandet.

Din iver, din medlevenhed, din entusiasme, din medmennesklighed, er blevet brugt i vores dagligdag på skolen,

TAK

og det siger vi tak for. Tak også fordi du aldrig har ladet munden hvile, du er af natur åbenhjertig og altid parat med din velovervejede mening.

Tak også for dine input omkring stillingsopslaget til den nye velfærdsmedarbejder. Når jeg før skriver, at det var amatøragtige ønsker vi havde til en velfærdsmedarbejder, da du blev ansat, er det jo fordi vi idag er meget klogere på, hvad det er for kvalifikationer der er behov for i denne stilling. Jeg håber vi formår at finde en person der kan udfylde pladsen. Når det så er sagt, så er det mig meget magtpåliggende at påpege at det IKKE er en ny Lisbeth vi søger, for sådan en som dig får vi ikke igen. Men forhåbentlig får vi en der kan være med til at udvikle jobbet med andre kompetencer.

Her skal også rettes en tak til dig for de timer du har brugt på Duen, indtil nu. Som jeg sagde til dig forleden: "jeg har endnu ikke set din opsigelse som redaktør af Duen". Men jeg er også klar over, at et kommende nyt job for dig, kommer til at kræve megen opmærksomhed og ser derfor også, at der kan komme en tid hvor du også afmønstrer "Duen".

Vi ønsker dig Guds velsignelse over din og din families fremtid

*På bestyrelsens vegne
Søren Mejlvang*

En røst i ørkenen – Johannes Døber

Af Ole Petersen, Strandby

Englen sagde allerede, før Johannes blev født, at han skulle blive stor for Herren, og hans Far Zakarias sagde, da han blev født: "Og du mit barn, du skal kaldes den højstes profet, for du skal gå foran Herren, og bane hans veje og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse."

Johannes var 6 måneder ældre end Jesus, for da englen Gabriel besøger Maria for at fortælle hende, at hun er udvalgt af Gud til at føde Frelseren, siger englen til hende. "Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, - Hun om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned".

Johannes voksede op og blev stærk i ånden og da Annas og Kajfas var ypperstepræster ved templet i Jerusalem, kom Guds ord til Zakarias søn, Johannes, ude i Ørkenen. Efter det begyndte Johannes at prædike omvendelse. Ja selv landsfyrsten Herodes fik en formaning af ham for sit forhold til sin broders hustru. Det kom senere til at koste ham livet.

Johannes var meget bevidst om den opgave, han havde med at berede vej for Jesus. Samtidig med at han overalt prædikede omvendelsesdåb til syndernes forladelse, pegede han på ham, der skulle komme, ham hvis skørem han ikke var værdig til at løse, nemlig Kristus.

I dag har vi ikke Johannes til at pege på Jesus og sige, "Se der er Guds lam som bærer verdens synd", men Helligånden gør det samme for os. Han peger på Jesus som vor Frelser.

BREVDUEN

Adventstid er en forberedelsestid, hvor vi takker Gud for den Frelser, der blev født julenat, og det er god grund til at pynte op i vore hjem med engle, ikke mindst i erindring om alle de engle, der kom til jorden i forbindelse med Jesu fødsel.

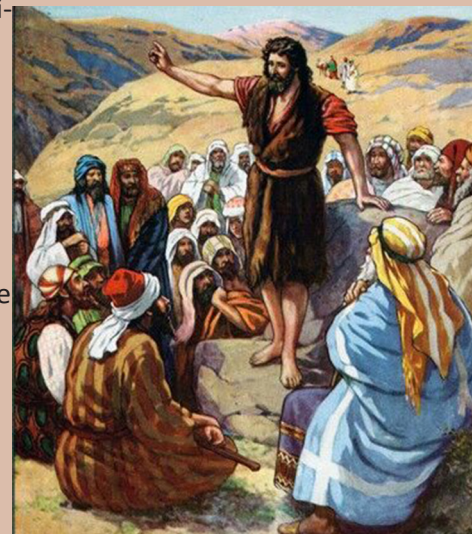
Engle er i øvrigt omtalt ikke mindre end 227 gange i vor Bibel, nisser derimod 0 gange. Så hvorfor skal de egentlig fylde så meget i adventstiden?

Englene bør have en fremtrædende plads i vore hjem, for vi har vel alle oplevet englevagt. Derfor har vi valgt, at der hvor vi bor, der skal der være nissefrit område.

Lad os her i Adventstiden tænke på Johannes, som vidnede om Jesus og sagde, han skal blive større, jeg skal blive mindre.

Så derfor lad os give Jesus en stor plads i vort liv, så det at være frelst af nåde ved tro på ham, må fylde os med glæde og tak.

Hermed en Velsignet Jul i Jesu navn!

Find os på
Facebook

Følg med i hverdagen på
Svendborg Søfartsskole - like vores side på Face-
book og få nyhederne fra os før de andre!

Svendborg Søfartsskole

Skibsassistent/HF-søfart - vejen til styrmand

**Skal din maritime
grunduddannelse være:**

**Skibsassistent?
eller
HF-søfart?**

Kursusafholdelse i:

Søsikkerhed - Brand STCW - Brandleder - Røgdykker (grund) -
Røgdykker (genopfriskning) - Brandbekæmpelse for skibsofficerer

Svendborg Søfartsskole | Overgade 6 | 5700 Svendborg | info@svesoef.dk | www.svesoef.dk

Organisation 2017, Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen

Inspektør: Søren Pedersen

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU) (BK)

Kristen Brøe, Thyborøn (næstformand) (FU) (BK)

Poul Heine Kampan, Oure (FU) (BK)

Johannes Christoffersen, Åbyhøj (ISM)

Jonas Muff Kofoed, Odense (BK)

Ole Birkekær Lauritsen, Hvide Sande (BK)

Martin Halkjær, Hvide Sande (ISM)

Karl Zilmer, Svendborg (medarbejder repræsentant)

(FU) = forretningsudvalg (BK) = valgt af Broderkredsen

(ISM) = valgt af Indenlandsk Sømandsmission

Retur: Svendborg Søfartsskole, Overgade 6, 5700 Svendborg
(Returneres ved vedvarende adresseændring)

Denne plads
er ledig for
annoncør